

El recurs tràgic d'Exili a Elba

Estremem la cançó «Deus Ex Machina», que dona nom al seu nou disc

Exili a Elba | Carles Rodríguez

Sense abandonar el caràcter renovador i sincer, el tercer àlbum d'**Exili a Elba**, *Deus Ex Machina* (Satélite K, 2017), està gestat des d'una òptica pop i, fins a cert punt, folk. Mentre que encara hi sonen els riffs de guitarra que fins ara els havien caracteritzat i és ben palpable la importància del *groove* americà, a la nova entrega han volgut mostrar també cançons properes, sensibles, delicades, com si per fi haguessin perdut la por de despullar-se davant el públic, la por de mostrar les seves vulnerabilitats.

La cançó que dona nom al disc i que avui avancem a Enderrock.cat, "Deus Ex Machina", ja deixa entreveure la sonoritat renovada del grup. El recurs del *deus ex machina*, extret del teatre grec, "és un element, personatge o força externa que, sense cap lògica interna, acaba resolent la història", explica el grup, que ara el porta a la vida real: "El protagonista de la cançó és aquella persona que tots coneixem a qui, faci el que faci, la vida li somriu sempre", diuen.